

Publicerad 2011-03-28 01:29 av Lena Själsöga Keijser
jag har alltid drömt om

jag har

alltid

drömt om

egentligen ända sedan jag steg ur ängsdimman

ända sedan jag mötte ängsullens mjuka hand till min kind

ända sedan jag den gången

i molnblomma såg dig

din vandring

flätas med

min

förvirrade har vi vandrat

envingade

fåglar

jag har

alltid

drömt om

djupt vetat

djupt vet jag

därför sår jag också vetekornen och ber fåglar bära fröbörden

ja

jag vet att detta möte

är

meningsbördande

tima

jag har

alltid

drömt om

att dela allt tillsammans med någon

denna någon är ej någon

är intet är allt

denna någon är ingen och ingen är allt

allting

vi är allting

ser ordet dela

inser att dela ej är

att längta till

inser att det ej är delandet jag längtar till

däremot är min längtan till skapargärning

skapa tillsammans

det är helhet

äka skapande

ja allt är helhet så hur kan jag drömma

delen

del av då helhet är drömsvaret

du kommer alltid att vara i mina armar

nära inom mitt hjärta

vilket är vårt

ty i detta möte upphör måttstockens räknandeknarr

våra hjärtan sjunger

sjunger

dansar

liv

detta vet jag i den stund det sker

steg in i sjöbladens islossning

solhänder rörde vid vattenbåge

skimrade röd eldandes värme

tvagade stegen i silverpärlande blå

sköljde ögons hav

öppnade fingrars stängda sejdande

var jag länge däri

var jag ej däri

stjärnklanger

ljöd

däri steg jag ur

dimma svepte in masserade mig torr

lade vandringsmantel över mig

steg in i ängens vida

uppför stigen jag alltid vandrat

ur händers eldskål

lade jag låga

till skireld

väck

hans

stig

jag har

alltid

drömt om

du kommer alltid att vara i mina armar

nära inom mitt hjärta

vilket är vårt

ty i detta möte upphör måttstockens räknandeknarr

våra hjärtan sjunger

sjunger

dansar

liv

detta vet jag i den stund det sker

därför har jag bestämt mig för detta

jag vänder mig till

lossar spänne

mantel glider av

sakta

medvetet knäpper jag upp huden

sju pärlknappar

huden faller

av

dansar

rör mig sakta

själskvinna i andeljus

andekvinna i själsrörelse

jag hör dig

nära

vår puls är

nattens andning

lägereldens levande

berättarljus

är gryningens purpurvingar

vi flyger med helade vingar vakna

och detta vet jag skall ske

våra ansiktens tillvända

det skänker mig stunder av lycka

till dess lägger jag mig

helt still här

i mossans

täcke

i väntan till dina steg

då väcker jag

kvinnan vilken

bär rosen röd i sina händer

och detta vet hon i den stund det sker

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten